

UOHSX006QM08

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R322/2014/VZ-4212/2015/321/IPs

Brno 12. února 2015

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 10. 9. 2014, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, podaném zadavatelem -

- **Česká republika – Ministerstvo obrany**, IČO 60162694, se sídlem Tychonova 221/1, 160 00 Praha – Hradčany,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S509/2014/VZ-17997/2014/512/MHr ze dne 27. 8. 2014, ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatele podle ustanovení podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v podlimitní veřejné zakázce „**Puška pro přesnou střelbu – nákup**“ zadávané formou užšího řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 13. 2. 2013 a bylo uveřejněno dne 14. 2. 2013 pod ev. č. 223518 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 16. 2. 2013 pod ev. č. 2013/S 034-053782,

jsem podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle ustanovení § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S509/2014/VZ-17997/2014/512/MHr ze dne 27. 8. 2014

r u š í m

a věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 4. 9. 2013 podnět týkající se postupu zadavatele – Česká republika – Ministerstvo obrany, IČO 60162694, se sídlem Tychonova 221/1, 160 00 Praha – Hradčany (dále jen „**zadavatel**“) – ve věci možného spáchání správního deliktu tím, že zadavatel neprodloužil přiměřeně lhůtu pro podání žádostí o účast, přestože provedl v rámci dodatečných informací úpravy zadávacích podmínek veřejné zakázky „Puška pro přesnou střelbu – nákup“ (dále jen „**veřejná zakázka**“) zadávané formou užšího řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 13. 2. 2013 a bylo uveřejněno dne 14. 2. 2013 pod ev. č. 223518 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 16. 2. 2013 pod ev. č. 2013/S 034-053782.

II. Napadené rozhodnutí

2. Dne 27. 8. 2014 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S509/2014/VZ-17997/2014/512/MHr (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým rozhodl tak, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v ustanovení § 40 odst. 3 citovaného zákona, když provedl v rámci dodatečných informací č. V. úpravu zadávacích podmínek (vypuštění požadavku na obal zbraně pro seskok pádákem, rozšíření rozsahu zvětšení a zúžení rozsahu paralaxy denního zaměřovače, připuštění jiného typu zdroje napájení přístroje u kolimátoru a noktovizního zaměřovače) veřejné zakázky a neprodloužil lhůtu pro podání žádostí o účast tak, aby činila celou původní délku lhůty, přičemž tato úprava mohla rozšířit okruh možných dodavatelů, čímž tento postup zadavatele mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel dne 8. 4. 2014 s vybraným uchazečem – Meopta Systems, s.r.o., IČO 27776255, se sídlem Kabelíkova 2682/1, 750 02 Přerov (dále jen „**vybraný uchazeč**“) smlouvu na plnění předmětné veřejné zakázky. Za spáchání uvedeného správního deliktu uložil Úřad zadavateli pokuty ve výši 75.000,- Kč.
3. Předmětem plnění šetřené zakázky je dle čl. II.1.5) oznámení o zakázce „*dodávka 238 ks pušek pro přesnou střelbu ráže 7,62 x 51mm NATO včetně denních optických zaměřovačů, průhledových zaměřovačů kolimátorového typu (včetně montáží na denní optické zaměřovače), noktovizních zaměřovačů (noktovizních předsádek) a příslušenství*“.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

4. V čl. IV.3.4.) oznámení o zakázce a v čl. 7 oznámení užšího řízení (uveřejněného na profilu zadavatele dne 14. 2. 2013) zadavatel stanovil lhůtu pro doručení žádostí o účast do 26. 3. 2013.
5. Úřad učinil skutkové zjištění, že dne 10. 4. 2013 uveřejnil zadavatel na svém profilu dodatečnou informaci č. V., v níž mimo jiné zadavatel v bodu 2. uvádí, že „*se rozhodl požadavek na obal pro seskok s padákem ze zadávací dokumentace vypustit a nebude jej jako součást dodávky požadovat.*“ Dále v bodu 3. dodatečné informace zadavatel k požadavku na rozsah zvětšení denního zaměřovače pro pušku pro přesnou střelbu konstatuje, že „*připouští rozsah zvětšení pod 3,5x i nad 10x s tím, že bude původně požadovaný rozsah zvětšení 3,5x až 10x v každém případě dodržen.*“ Také požadavek na korekci paralaxy denního zaměřovače od 0m do ∞ (nekonečna) zadavatel pozměnil tak, že „*připouští paralaxy od 50m do ∞ (nekonečna)*“, případně zadavatel připustil obdobné řešení napájení s jinou voltáží za předpokladu dostupnosti na trhu v případě lepších hmotnostních nebo rozměrových parametrů a obdobné cenové relace u požadavku na typ zdroje (1-2 x 1,5V) u kolimátoru a požadavku na napájení přístroje (2x baterie 1,5V) u noktovizního zaměřovače (bod 4. dodatečné informace).
6. Následně Úřad dospěl k závěru, že zadavatel uveřejněním dodatečných informací č. V na profilu zadavatele dne 10. 4. 2013 změnil zadávací podmínky předmětné veřejné zakázky, přičemž tato změna nebyla provázena úpravou (prodloužením) lhůty v zadávacím řízení. Tímto postupem zadavatele mohlo dojít k tomu, že někteří z potenciálních dodavatelů mohli nabídnout k plnění předmětu veřejné zakázky takové výrobky, které původní požadavky zadavatele splnit nemohly (např. denní zaměřovač pro pušku pro přesnou střelbu s korekcí paralaxy definovanou spodní hranicí „0m“, neboť jak sám zadavatel ve svém vyjádření ze dne 1. 7. 2014 uvedl, není této hranice možné dosáhnout), avšak nové by splnily, ale nebyl jím poskytnut dostatečný časový prostor pro podání žádostí o účast v předmětném zadávacím řízení. Úřad dále posoudil, že nešlo o pouhé vysvětlení některých parametrů, nýbrž došlo k odstranění dílčího technického požadavku zadavatele v případě obalu pušky pro seskok padákem, dále pak ke změně požadovaného rozsahu zvětšení a korekce paralaxy denního zaměřovače a změně napájení u noktovizního zaměřovače denního zaměřovače, kdy zadavatel rozmezí (3,5x-10x) rozšířil o množinu shora i zdola neomezenou, přičemž v případě korekce paralaxy naopak původně neomezený rozsah zdola ohraničil. Navíc u způsobu napájení noktovizního a kolimátorového typu zaměřovače zadavatel připustil typy zdrojů s jinou voltáží než pouze původně stanovené 1,5V baterie.
7. Z výše uvedených důvodů Úřad uzavřel, že postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť není vyloučeno, že pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, mohl obdržet i nabídky od jiných uchazečů.

III. Námitky rozkladu

8. Proti napadenému rozhodnutí obdržel Úřad dne 10. 9. 2014 rozklad zadavatele. Ze spisové dokumentace vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno 27. 8. 2014. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
9. Zadavatel napadá rozhodnutí v plném rozsahu, přičemž namítá, že s ohledem na předmět veřejné zakázky se nejednalo podle názoru zadavatele o úpravu zadávacích podmínek,

a tudíž nebylo nutné prodloužit lhůtu pro podání žádostí o účast. Na základě žádostí o dodatečné informace potenciálních dodavatelů došlo pouze k vysvětlení některých jednotlivých parametrů, jako rozsah zvětšení denního zaměřovače, vypuštění požadavku na obal pro seskok padákem, korekce paralaxy denního zaměřovače nebo připuštění alternativního zdroje napájení pro vybrané přístroje.

10. Všichni uchazeči se dle zadavatele s tímto vysvětlením spokojili a nikdo nepožadoval žádné další dodatečné informace, ani si nestěžoval na neprodloužení lhůty pro podání žádosti o účast.
11. Následně zadavatel upozorňuje na fakt, že Úřad prošetřoval podaný podnět ze dne 4. 9. 2013, přičemž zadavatel Úřadu zaslal zadávací dokumentaci 5. 12. 2013 a do doby uzavření smlouvy (8. 4. 2014) zadavatel neobdržel od Úřadu žádnou informaci, která by bránila uzavření smlouvy, případně o tom, že se dopustil jakéhokoliv pochybení v této veřejné zakázce. Měl tedy za to, že jeho postup byl shledán bezchybným, a proto smlouvu uzavřel. Pokud Úřad v rozhodnutí zdůrazňuje uzavření smlouvy jako okamžik dokonání správního deliktu a tedy naplnění společensky škodlivého jednání, nic mu podle názoru zadavatele nebránilo učinit příslušné kroky ještě v době, kdy smlouva uzavřena nebyla. Lze tedy usuzovat, že v případě včasější reakce Úřadu bylo možno dokonání správního deliktu zabránit a rovněž by bylo umožněno případné zjednání nápravy.
12. V závěru rozkladu zadavatel upozorňuje, že vzhledem k tomu, že po provedených zkouškách nebyly potvrzeny technické parametry pušky, požadované zadávací dokumentací, zadavatel hodlá od smlouvy odstoupit.

Závěr rozkladu

13. Na základě výše uvedeného zadavatel žádá, aby předseda Úřadu po přezkoumání věci napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.

IV. Řízení o rozkladu

14. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc správnímu orgánu rozhodujícím o rozkladu.
15. Dne 21. 10. 2014 obdržel Úřad přípis zadavatele, ve kterém informuje předsedu Úřadu, že dne 26. 9. 2014 jednostranně odstoupil od smlouvy, a to z důvodu podstatného porušení smlouvy dodavatelem, kdy jím dodané pušky nesplňovaly požadované a deklarované parametry, týkající se životnosti hlavně a přípustné závadovosti. Dle zadavatele odstoupením od smlouvy pozbývá platnost zdůvodnění, které je uvedeno v bodě 45 napadeného rozhodnutí. Zadavatel navrhuje, aby tato skutečnost byla vzata v potaz v rámci řízení o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

16. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo, s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu

námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.

17. Rozhodnutí č. j. ÚOHS-S509/2014/VZ-17997/2014/512/MHr ze dne 27. 8. 2014 je založeno na nesprávném právním posouzení věci. V následující části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech uvedeny důvody, proč jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí.

V. Důvody zrušení napadeného rozhodnutí

18. Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.
19. Podle § 90 odst. 2 správního řádu jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal; v odůvodnění tohoto rozhodnutí vysloví odvolací správní orgán právní názor, jímž je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán; proti novému rozhodnutí lze podat odvolání.
20. V rozhodovaném případě jsem ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal zákonnost a věcnou správnost jednotlivých výroků napadeného rozhodnutí, přičemž na základě tohoto přezkoumání jsem dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy z důvodu nesprávného právního posouzení věci. Současně je odůvodnění napadeného rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
21. Z oznámení užšího řízení k předmětné veřejné zakázce č. j. 123-8/2012-1350 vyplývá, že zadavatel stanovil lhůtu pro podání žádostí o účast v užším řízení tak, že tato končí dne 26. 3. 2013 v 10.00 hod.
22. Dodatečné informace č. V, jež Úřad posoudil jako informace, kterými změnil zadavatel zadávací podmínky předmětné veřejné zakázky tak, že mohly rozšířit okruh možných dodavatelů, byly zveřejněny na profilu zadavatele dne 10. 4. 2013. Ze správního spisu dále vyplývá, že výzva k podání nabídky v užším řízení je ze dne 24. 6. 2013.
23. Dle § 40 odst. 3 zákona provede-li veřejný zadavatel úpravy zadávacích podmínek, je povinen současně přiměřeně *prodloužit* lhůtu pro podání žádostí o účast v zadávacím řízení nebo lhůtu pro podání nabídek, a to podle povahy provedené úpravy. V případě takové změny zadávacích podmínek, která může rozšířit okruh možných dodavatelů, *prodlouží* zadavatel lhůtu tak, aby od okamžiku změny činila celou původní délku lhůty pro podání žádosti o účast nebo pro podání nabídek.“
24. Úřad pak výrokem I. rozhodl tak, že zadavatel se dopustil správního deliktu tím, že „...neprodloužil lhůtu pro podání žádostí o účast...“. V odůvodnění pak v bodu 33. napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že „... kdyby zadavatel stanovil novou lhůtu

pro podání žádostí o účast ...“ a v témže bodě dále pak „... nelze proto vyloučit, že provedené změny zadávacích podmínek bez jakéhokoliv prodloužení či stanovení nové lhůty pro podání žádostí o účast...“.

25. Dle § 28 odst. 2 zákona zájemci podávají písemnou žádost o účast a prokazují splnění kvalifikace ve stanovené lhůtě. Z uvedeného vyplývá, že lhůta pro podání žádostí o účast je lhůtou prekluzivní, její zmeškání tedy nelze prominout a právní nárok s ní spojený (zde nárok podat žádost o účast) jejím uplynutím zaniká. Po posouzení kvalifikace zájemců zadavatel vyzve zájemce, kteří prokázali splnění kvalifikace, k podání nabídky (§ 28 odst. 2 věta druhá zákona).
26. Z výše uvedeného lze dovodit dvě základní informace podstatné pro posouzení věci: (i) lhůta pro podání žádostí o účast uplynula 26. 3. 2013. Po této době již nebylo možné podávat žádosti o účast; (ii) změny zadávacích podmínek, jež jsou předmětem přezkumu, byly zveřejněny zadavatelem 10. 4. 2013, tedy patnáct dní po uplynutí lhůty pro podání žádostí o účast. Pokud tedy Úřad dospěl k závěru, že měl zadavatel spáchat správní delikt tím, že neprodloužil lhůtu pro podání žádostí o účast, pak jde o nesprávné právní posouzení věci, neboť lhůtu, která již uplynula nelze z povahy věci prodloužit, lze pouze stanovit lhůtu nově, což sice Úřad naznačil v odůvodnění, avšak tomuto odůvodnění neodpovídá výroková část napadeného rozhodnutí, jež jediná je nositelkou práv a povinností, je v ní obsaženo právní řešení otázky, která je samotným předmětem správního řízení, a jež musí být správním orgánem, který vydává rozhodnutí, sestavena zcela precizně a jednoznačně, přičemž musí představovat odraz skutkových zjištění učiněných v rámci správního řízení. Stejně tak i odůvodnění rozhodnutí musí korespondovat se závěry vyslovenými ve výroku rozhodnutí.
27. Zároveň je třeba konstatovat, že zákon v § 40 odst. 3, jehož porušení Úřad spatřoval v jednání zadavatele, stanovuje zadavateli povinnost lhůtu *prodloužit*, avšak nehovoří o možnosti stanovit lhůtu pro podání žádostí o účast nově. Při novém projednání věci tedy Úřad musí mít na zřeteli článek 2 odst. 3 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, v platném znění (dále jen „**Ústava**“) a článek 2 odst. 2 ústavního zákona č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod, v platném znění (dále jen „**LZPS**“), dle kterých lze státní moc uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. Pokud tedy vyjdeme ze závěru, že lhůtu, která již uplynula nelze prodloužit, lze pouze stanovit takovou lhůtu nově, musí tedy Úřad při novém projednání věci posoudit, zda zákon zadavateli ukládá či umožňuje stanovit lhůtu pro podání žádostí o účast nově a následně učinit závěr, zda zadavatel svým jednáním spáchal správní delikt, či nikoliv, a pokud po posouzení věci dojde k závěru, že jednání zadavatele správním deliktem je, pak tento správní delikt dostatečně identifikuje ve výroku a náležitě odůvodní.
28. Ačkoliv z důvodu nesprávného právního posouzení věci musí Úřad při novém projednání provést nejen nové právní hodnocení skutkového stavu, ale také nově své závěry odůvodnit, považují z důvodů procesní ekonomie nezbytné upozornit na fakt, že odůvodnění napadeného rozhodnutí, bez ohledu na již výše uvedené nesprávné právní posouzení věci, je nepřezkoumatelné co do důvodů. Úřad v napadeném rozhodnutí poté, co shrnul obsah dodatečných informací č. V, jimiž zadavatel dle Úřadu změnil zadávací podmínky, uvedl v bodě 28 napadeného rozhodnutí obecnou úvahu týkající se problematiky změny zadávacích podmínek a návaznosti na stanovení přiměřené délky lhůty pro doručení žádostí o účast. Následně v bodu 29 napadeného rozhodnutí konstatoval, že zadavatel změnil

zadávací podmínky a v bodě 30 pak konstatoval, že šlo o změny, které mohly rozšířit okruh možných dodavatelů, schopných splnit předmětnou zakázku. Žádný z těchto závěrů nebyl podložen úvahami, na základě kterých Úřad k těmto závěrům došel, ani důkazů, ze kterých by vyplývalo, že skutečně šlo o změny, jež mohly mít následky výše uvedené. Následně v bodu 31 napadeného rozhodnutí Úřad vypořádal námitku zadavatele, že šlo pouze o „vysvětlení některých parametrů“ tím, že „došlo k odstranění dílčího technického požadavku zadavatele v případě obalu pušky pro seskok padákem, jež měl být nedílnou součástí speciálního příslušenství výbavy zbraně. Dále pak ke změně požadovaného rozsahu zvětšení a korekce paralaxy denního zaměřovače a změně napájení u noktovizního zaměřovače denního zaměřovače, kdy zadavatel rozmezí (3,5x-10x) rozšířil o množinu shora i zdola neomezenou, přičemž v případě korekce paralaxy naopak původně neomezený rozsah zdola ohraničil. Navíc u způsobu napájení noktovizního a kolimátorového typu zaměřovače zadavatel připustil typy zdrojů s jinou voltáží než pouze původně stanovené 1,5V baterie. Na základě popsaného má Úřad za prokázané, že se v šetřeném případě jedná o modifikaci zadávací dokumentace, která měla být realizována v souladu § 40 odst. 3 věty druhé zákona. Proto také Úřad odmítá argumentaci zadavatele uvedenou v bodě 8. odůvodnění tohoto rozhodnutí jako neopodstatněnou.“ Ani z tohoto odůvodnění nelze zjistit, na základě jakých úvah či důkazů Úřad k uvedeným závěrům došel. Pouhé konstatování, že vypuštění některého požadavku zadavatelem je modifikací zadávací dokumentace, která měla být realizována v souladu § 40 odst. 3 věty druhé zákona (vypuštění obalu na pušky) nemůže být dostatečným odůvodněním závěrů, jež vyústily ve výrok I. napadeného rozhodnutí. Dle věty druhé tohoto ustanovení totiž nepostačí jakákoliv změna zadávací dokumentace, ale změna určité intenzity, taková, jež by mohla ovlivnit okruh uchazečů. Tento fakt sice Úřad v napadeném rozhodnutí konstatoval, ale nijak neprokázal.

29. Samotné konstatování, že argumentace zadavatele je neopodstatněná, nelze považovat za její řádné vypořádání. K tomu srovnej např. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23 „z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Obdobně judikoval i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84, publikovaném ve Sb. NSS pod č. 1282/2007: „Nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]“.“ Ačkoliv v tomto případě nelze hovořit o tom, že by Úřad námitku zadavatele zcela pominul, její vypořádání však nelze mít za dostatečné. Při novém projednání věci tak je Úřad povinen výrok rozhodnutí odůvodnit tak, aby z něj bylo patrné, jaké důkazy vzal Úřad v potaz a jakými úvahami se řídil.
30. Vzhledem ke zrušení rozhodnutí z důvodu nesprávného právního posouzení věci jsem se nezabýval námitkami zadavatele, neboť Úřad musí věc znovu posoudit, vázán názorem odvolacího správního orgánu. Při novém projednání věci pak vezme v potaz i námitky zadavatele vznesené v rozkladu, zejména posoudí fakt, že zadavatel odstoupil od smlouvy, jež byla uzavřena na plnění veřejné zakázky.

31. S ohledem na procesní ekonomii považuji za nutné uvést, že z dnes již konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že jakkoli má správní orgán při ukládání pokuty volnost správního uvážení, je vázán základními principy správního rozhodování (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2005 ve věci sp. zn. 8 As 5/2005, sp. zn. 4 As 51/2007 ze dne 27. 3. 2008 nebo sp. zn. 6 As 34/2008 ze dne 30. 4. 2009), přitom mezi tyto principy jistě patří i úplnost, resp. dostatečná odůvodněnost rozhodnutí správního orgánu, která v konečném důsledku vyvolá i jeho přesvědčivost podle § 3 odst. 4 správního řádu. Správní orgán tak při rozhodování o výši pokuty musí zohlednit všechny skutečnosti, které výši pokuty mohou v konkrétním případě ovlivnit, řádně se s nimi v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádat a přesvědčivě odůvodnit, ke které okolnosti přihlédl, a jaký vliv měla na konečnou výši pokuty. V případě, že Úřad při novém projednání opětovně dojde k závěru, že byl spáchán správní delikt a bude za něj ukládat pokutu, musí i při odůvodnění výše pokuty uvést všechny rozhodné skutečnosti, k nimž v daném případě přihlédl, aby takové odůvodnění pokuty bylo přezkoumatelné. Podle § 121 odst. 2 zákona přihlédne správní orgán při výměře pokuty právnické osobě k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, k následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Správní orgán se proto musí vždy precizně a jednoznačně vypořádat ve svém odůvodnění, jakým způsobem výše pokuty odpovídá konkrétním okolnostem individuálního případu a jakým způsobem při jejím ukládání přihlédl ke všem kritériím obsaženým v ustanovení § 121 odst. 2 zákona.

VI. Závěr

32. Jelikož jsem po přezkoumání věci došel k závěru, že je napadené rozhodnutí založeno na nesprávném právním posouzení věci, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku. Při novém projednání věci je Úřad v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu vázán právním názorem odvolacího správního orgánu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Česká republika – Ministerstvo obrany, Tychonova 221/1, 160 00 Praha – Hradčany

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy